

Μαθημα 33

21/12/2022

Υπενθύμιση

Αν $S \subseteq \mathbb{C}$, τότε το S αποκαλείται από
μεμονωμένα σημεία αν για κάθε $a \in S$
υπάρχει $r > 0$ ώστε $\Delta(a, r) \cap (S \setminus \{a\}) = \emptyset$

Αν $S \subseteq \mathbb{Q} \subseteq \mathbb{C}$ και $S' \cap \mathbb{Q} = \emptyset$
τότε το S έχει την παραπάνω ιδιότητα

(Πράγματι αν $a \in S$ και δεν είναι μεμονωμένο
σημείο, τότε $\forall r > 0$ θα ισχύει ότι
 $\Delta(a, r) \cap (S \setminus \{a\}) \neq \emptyset$ και άρα $a \in S' \cap S \subseteq S' \cap \mathbb{Q}$
Άρα

Θα δείξουμε ότι αν $\mathbb{Q} \subseteq \mathbb{C}$ ζώνος και
 $f: \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{C}$ ολόμορφη με $f \neq 0$ τότε το
σύνολο $Z(f)$ αποκαλείται από μεμονωμένα σημεία.
Συνάδει ότι οι ρίζες της f είναι μεμονωμένες.

ΘΕΩΡΗΜΑ

Έστω $\mathbb{Q} \subseteq \mathbb{C}$ ζώνος και $f: \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{C}$ ολόμορφη,
τότε είτε 1) Η f είναι ταυτοτικά 0, συνάδει
 $Z(f) = \mathbb{Q}$

ή

2) Το σύνολο $Z(f)$ αποκαλείται από
μεμονωμένα σημεία,
συνάδει $Z(f) \cap \mathbb{Q} = \emptyset$

Απόδειξη

Από το προηγούμενο Λήμμα, έπεται ότι $Z(f) \cap \underline{0}$ είναι ανοικτό και κλειστό στο $\underline{0}$ όπως το $\underline{0}$ είναι τόνος.

Άρα είτε

1) $Z(f) \cap \underline{0} \neq \emptyset$ να σημαίνει ότι

$$\underline{0} = Z(f) \cap \underline{0} \quad \text{άρα} \quad \underline{0} = Z(f) \cap \underline{0} \subseteq Z(f) \subseteq \underline{0}$$

$$\Rightarrow Z(f) = \underline{0}$$

ή

2) $Z(f) \cap \underline{0} = \emptyset$ το οποίο σύμφωνα με τις παραπάνω παρατηρήσεις σημαίνει ότι το $Z(f)$ αποσπείζεται από μεμονωμένα σημεία του $\underline{0}$

ΘΕΩΡΗΜΑ (Αρχή της μοναδικότητας ή της ταυτότητας ή αρχή της αναλυτικής συνέχειας)

Έστω $\underline{0} \subseteq \mathbb{C}$ τόνος, $S \subseteq \underline{0}$ και $z_0 \in \underline{0}$ σημείο συσσώρευσης του S . Αν f, g είναι ολόμορφες συναρτήσεις στο $\underline{0}$ ώστε $f(z) = g(z), \forall z \in S$ τότε $f = g$ στο $\underline{0}$

Απόδειξη

Παρατηρούμε ότι η $f - g$ είναι ολόμορφη στο $\underline{0}$ και $S \subseteq Z(f - g)$. Έπεται ότι $z_0 \in S \cap \underline{0} \subseteq Z(f - g) \cap \underline{0}$ και έτσι από το προηγούμενο Θεώρημα έχουμε $f = g$ στο $\underline{0}$

⊞

Σημείωση

Η υπόθεση $S \cap \mathcal{O} \neq \emptyset$ και $f=g$ στο S μπορεί να αντικατασταθεί από την ισοδύναμη υπόθεση:

Υπάρχει $z_0 \in \mathcal{O}$ και μια ακολουθία $(z_n) \in S$ με $z_n \neq z_m \forall n \neq m$ ώστε $z_n \rightarrow z_0$ και $f(z_n) = g(z_n) \forall n \geq 1$

Παράδειγμα

1) Είναι ουσιώδες στο προηγούμενο θεώρημα ότι \exists σ.σ. του S μέσα στο \mathcal{O}

Πράγματι αν θεωρήσουμε τις συναρτήσεις $f(z) = \sin \frac{1}{z}$ και $g(z) = 0$ ορισμένες στο $\mathcal{O} = \mathbb{C} \setminus \{0\}$ τότε $f(z) = g(z)$ για κάθε $z = \frac{1}{n\pi}$, $n \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}$, επίσης το $z_0 = 0$ είναι το μοναδικό σ.σ. του $S = \{\frac{1}{n\pi} : n \in \mathbb{Z} \setminus \{0\}\}$ όπως $f \neq g$. Αυτό συμβαίνει γιατί $0 \notin \mathcal{O} = \mathbb{C} \setminus \{0\}$

Σημείωση

Θα δείξει ότι μια συνάρτηση $f: \mathcal{O} \rightarrow \mathbb{C}$ επέκτεινεται μια συνάρτηση $h: S \rightarrow \mathbb{C}$, όπου $S \subseteq \mathcal{O}$ αν $f(z) = h(z)$ για κάθε $z \in S$.

Ας υποθέσουμε ότι \mathcal{O} τωπός και $S \subseteq \mathcal{O}$ τ.ω. $S \cap \mathcal{O} \neq \emptyset$

Η αρχή της μοναδικότητας μας λέει ότι αν μια $h: S \rightarrow \mathbb{C}$ επέκτεινεται σε ολόμορφη συνάρτηση $f: \mathcal{O} \rightarrow \mathbb{C}$, τότε η επέκταση αυτή είναι μοναδική.

Παραδείγματα

1) Αν $f(z) = \sin z$, $z \in \mathbb{C}$ τότε η f είναι η μοναδική ολόμορφη επέκταση της $h(x) = \sin x$, $x \in \mathbb{R}$
($f = h$ στο \mathbb{R} και $\mathbb{R}' \cap \mathbb{C} \neq \emptyset$ π.χ. $0 \in \mathbb{R}' \cap \mathbb{C} (= \mathbb{R})$)
Το ίδιο ισχύει προφανώς και για την $g(z) = \cos z$, $z \in \mathbb{C}$

2) Έστω $a_n = (1 + \frac{1}{n})^n$, $n \geq 1$ και $S = \{a_n : n \geq 1\}$
Αν $h: S \rightarrow \mathbb{R}$ ώστε $h(a_n) = n \cdot \log(1 + \frac{1}{n})$, $n \geq 1$
τότε ο κύριος κλάδος του λογαριθμού είναι η μοναδική ολόμορφη επέκταση της h στον τόνο \mathbb{C}_n

Παίρνεται η $\log z$ προφανώς επεκτείνει την h στον τόνο \mathbb{C}_n και το σύνολο S έχει (μοναδικό) σ.σ. τον αριθμό $e = 2,718\dots$
αφού $a_n \rightarrow e$, με $e \in \mathbb{C}_n$ ($e \in S' \cap \mathbb{C}_n$)

3) Να αποδειχθούν οι ταυτότητες

a) $\sin^2 z + \cos^2 z = 1$, $z \in \mathbb{C}$

b) $\cos(-z) = \cos z$, $z \in \mathbb{C}$

Λύση

a) Θέτουμε $F(z) = \sin^2 z + \cos^2 z - 1$, $z \in \mathbb{C}$

ως γνωστών $F(x) = 0 \quad \forall x \in \mathbb{R}$

Αλλά $\mathbb{R}' \cap \mathbb{C} = \mathbb{R}' = \mathbb{R} \neq \emptyset \Rightarrow F \equiv 0$ στο \mathbb{C}

από αρχή μοναδικότητας

b) Θεωρούμε $F(z) = \cos(-z) - \cos z$ και έχουμε
 $F(x) = 0 \quad \forall x \in \mathbb{R}$ με $\mathbb{R}' \cap \mathbb{C} \neq \emptyset \xrightarrow{\text{συνεπεία}}$

$\Rightarrow F \equiv 0$ στο $\mathbb{C} \Rightarrow \cos(-z) = \cos z \quad \forall z \in \mathbb{C}$

ΘΕΩΡΗΜΑ

Έστω $\Omega \subseteq \mathbb{C}$ ζώνος και $f: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ολόμορφη
ώστε $f \neq 0$. Αν $a \in \Omega$ είναι ρίζα της f
τότε υπάρχουν $m \in \mathbb{N}$ και $h: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ολόμορφη
ώστε $h(a) \neq 0$ και $f(z) = (z-a)^m h(z), z \in \Omega$

Απόδειξη

Από προηγούμενο Θεώρημα το $Z(f)$
αποτελείται από κλειστά σημεία.

Επομένως $\exists r > 0$ ώστε $\Delta(a, r) \subseteq \Omega$
και $f(z) \neq 0 \quad \forall z \in \Delta(a, r)$ με $z \neq a$

Η f αναπτύσσεται σε δυναμοσειρά κέντρου a
η οποία συγκλίνει για $|z-a| < r$

Επειδή $f|_{\Delta(a, r)} \neq 0$ και $f(a) = 0$, από
το Λήμμα συν αρχί της πυροφράφου

\exists ολόμορφη $g: \Delta(a, r) \rightarrow \mathbb{C}$ και $m \in \mathbb{N}$ ώστε
 $g(a) \neq 0$ και $f(z) = (z-a)^m g(z), z \in \Delta(a, r)$

(Μάλιστα $g(z) \neq 0 \quad \forall z \in \Delta(a, r)$)

Ορίζουμε τώρα μια συνάρτηση $h: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ως εξής
 $h(z) = \frac{f(z)}{(z-a)^m}$, για $z \in \Omega \setminus \{a\}$ και $h(a) = g(a)$

ΜΙΓ ΑΝΑΛΥΣΗ (2^η ώρα)

Θέωρημα Έστω $\Omega \subseteq \mathbb{C}$ δίσκος και $f: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ομόμορφη ώστε $f \neq 0$. Αν $a \in \Omega$ είναι ρίζα της f , τότε $\exists m \in \mathbb{N}$ και $h: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ομόμορφη ώστε $h(a) \neq 0$ και $f(z) = (z-a)^m h(z)$, $z \in \Omega$.

Αποδ.

Από προηγούμενο θεώρημα το $Z(f)$ αποτελείται από μέγιστη σημεία. Επομένως $\exists r > 0: \Delta(a, r) \subseteq \Omega$ και $f(z) \neq 0 \forall z \in \Delta(a, r)$ με $z \neq a$. Η f αναφέρεται σε δυναμοσειρά κέντρου a η οποία συγκλίνει για $|z-a| < r$. Επειδή $f|_{\Delta(a, r)} \neq 0$ και $f(a) = 0$ από το άθροισμα στην αρχή της παραγράφου \exists ομόμορφη $g: \Delta(a, r) \rightarrow \mathbb{C}$ και $m \in \mathbb{N}$ ώστε $g(a) \neq 0$ και $f(z) = (z-a)^m g(z)$, $z \in \Delta(a, r)$.

(μάλιστα $g(z) \neq 0 \forall z \in \Delta(a, r)$)

Ορίζουμε τώρα μια συνάρτηση $h: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ως εξής:

$$h(z) = \frac{f(z)}{(z-a)^m} \quad \text{για } z \in \Omega \setminus \{a\} \text{ και } h(a) = g(a)$$

Παρατηρούμε ότι η $h|_{\Omega \setminus \{a\}}$ είναι ομόμορφη ως μηδικο ομόμορφη. Επίσης $h(z) = g(z)$ για $z \in \Delta(a, r)$ και επειδή η g είναι ομόμορφη στο δίσκο $\Delta(a, r)$, η h έχει μεγιστή παράγωγο στο a και βέβαια $h(a) = g(a) \neq 0$.

Παρατήρηση Το ζεύγος (m, h) είναι μοναδικό του προηγούμενου θεωρήματος.

Πράγματι, αν υποθέσουμε ότι (m_1, h_1) είναι ένα άλλο

τέτοιο γένος, τότε $(z-a)^{m_1} h_1(z) = (z-a)^m h_0(z)$, $z \in \Omega$

Ας υποθέσουμε π.π. ότι $m_1 > m$. Τότε θα έχουμε $(z-a)^{m_1-m} h_1(z) = h_0(z)$, $z \in \Omega \setminus \{a\}$ *

Από την (*) αβίαστος το $z \rightarrow a$ έπεται ότι $h_0(a) = 0$, ΑΤΟΠΟ.

Συνεπώς $m_1 = m$ και έτσι $h_1(z) = h_0(z)$, για $z \in \Omega \setminus \{a\}$. Από την συνέχεια των h_1, h_0 σε a

θα έχουμε $h_0(a) = \lim_{z \rightarrow a} h_0(z) = \lim_{z \rightarrow a} h_1(z) = h_1(a)$.

Έτσι έχουμε τελικά $m = m_1$ και $h_1 = h_0$.

Ορισμός: Έστω $\Omega \subseteq \mathbb{C}$ τόπος, $f: \Omega \rightarrow \mathbb{C}$ ολόμορφη, ώστε $f \neq 0$ και $a \in \Omega$ ρίζα της f . Ορίζουμε το μοναδικό αριθμό m του προηγούμενου θεωρήματος τάξης της ρίζας a .

Κριτήριο εύρεσης της τάξης μιας ρίζας

Έστω f ολόμορφη στο τόπο Ω , $f \neq 0$, a ρίζα της f και $m \in \mathbb{N}$. Τ.Α.Ε.Ι.

α) Ο ακέραιος m ισούται με τον τάξη της ρίζας a της f .

β) $0 = f(a) = f'(a) = f''(a) = \dots = f^{(m-1)}(a)$ και $f^{(m)}(a) \neq 0$.

Ανοδ.
~>

Απόδ (α) \Rightarrow (β) Από το προηγούμενο θεώρημα $\exists m \in \mathbb{N}$ και η ομομορφία στο \mathcal{O} ώστε $h(a) \neq 0$ και $f(z) = (z-a)^m h(z)$, $z \in \mathcal{O}$. Αν $\Delta(a, r) \subseteq \mathcal{O}$ τότε $h(z) = \sum_{n=0}^{\infty} c_n (z-a)^n$, για $|z-a| < r$ (h αναλυτική).

Άρα
$$f(z) = (z-a)^m (c_0 + c_1(z-a) + \dots + c_n(z-a)^n + \dots) = c_0(z-a)^m + c_1(z-a)^{m+1} + \dots + c_n(z-a)^{m+n} + \dots, |z-a| < r$$

Θέτουμε $a_0 = a_1 = \dots = a_{m-1} = 0$ και $a_m = c_0, a_{m+1} = c_1, \dots, a_{m+k} = c_k,$

και έχουμε
$$f(z) = \sum_{k=0}^{\infty} a_k (z-a)^k \quad (\text{**})$$

Από την (***) και επειδή $f^{(k)}(a) = k! a_k, k \geq 0$ έπεται ότι $0 = f(a) = f'(a) = \dots = f^{(m-1)}(a)$ και $f^{(m)}(a) = m! a_m = m! c_0 = m! h(a) \neq 0.$

(β) \Rightarrow (α) $\nexists f$ είναι αναλυτική, έτσι αν $\Delta(a, r) \subseteq \mathcal{O}$ τότε $f(z) = \sum_{n=0}^{\infty} a_n (z-a)^n$ ή $f(z) = a_0 + a_1(z-a) + \dots + a_{m-1}(z-a)^{m-1} + \dots$

$|z-a| < r$. Από την υπόθεση μας, επειδή $f^{(k)}(a) = k! a_k, k \geq 0,$

έπεται ότι $a_0 = a_1 = \dots = a_{m-1} = 0$ και $a_m \neq 0$. Συνεπώς $f(z) = (z-a)^m (a_m + a_{m+1}(z-a) + \dots + a_{m+n}(z-a)^n + \dots), z \in \Delta(a, r)$

Θέτουμε $h(z) = \frac{f(z)}{(z-a)^m}$, για $z \in \mathcal{O} \setminus \{a\}$ και $h(a) = a_m$

και παρατηρούμε ότι η h έχει μητ παράγωγο στο a. Έτσι το m είναι η τάξη της ρίζας a.